अथोर्म्मिमालोन्मदराजहंसे रोधो लतापुष्पवहे सर्गः १६

सरय्वाः। विहर्त्तुमिच्छा वनितासखस्य तस्याम्भसि ग्रीष्मसुखे बभूव ॥५४॥ स तीरभूमौ विहितोपकार्य्यामानायिभिस्तामपकृष्टनक्राम्। विगाहितुं श्रीमहिमानुरूपं प्रचक्रमे चक्रधरप्रभावः॥ ५५॥

अथेति। अथ तस्य कुशस्य सरय्वा अम्भसि जले विहर्तुं क्रीडितुमिच्छाबभूव किं० तं वनितासखस्य स्त्रीसहितस्य किं अं ऊर्मिभिस्तरङ्गैर्लीलाश्चला अधिकमदा राजहंसा यस्मिन् तस्मिन् पु० किं० अं रोधसस्तटस्य लतानां पुष्पाणि वहति तस्मिन् पुं० किं० अं ग्रीष्मे तदाख्ये ऋतौ सुखे सुखजनके॥ ५४॥ सइति। स कुशस्तां सरयूं श्रियः संपत्तेर्महिम्नः प्रभावस्य चानुरूपं योग्यं यथा तथा विगाहितुं प्रचक्रमे आरब्धवान् किं० सः चक्रधरस्य विष्णोः प्रभाव इव प्रभावो यस्य सः किं० तां तीरस्य भूमौ विहिता रचिता उपकार्य्या पटगृहाणि यस्या स्तां पु० किं० तां आनायो जालं तद्भिरपकृष्टा निष्कासिता नक्राः कुम्भीरा यस्या स्तां॥ ५५॥